

[Undervisningsministeren]

for, at man lægger undervisningen til rette for voksne.

Den udvikling, som anbefales i forslaget, bør efter min mening ske gradvis. Hvis der skal indføres nye læseplaner og prøver for voksne, så må det først sikres, at disse accepteres af befolkningen og erhvervslivet. Endvidere må det siges, at den succes, som den undervisning har haft i form af stigende elevtal, formentlig skyldes, at undervisningen afsluttes med prøve, og det fornemmer jeg heller ikke at forslagsstillerne vil berøve eleverne muligheden for.

Jeg må gøre opmærksom på, at for HF-enkeltfagskurserne er grundlaget for undervisningen ikke gymnasiets undervisnings- og eksamensbekendtgørelse. HF er allerede nu tilrettelagt som en voksenuddannelse med brede rammer for det enkelte holds og den enkelte lærers fælles tilrettelæggelse af undervisningen. Deltagernes forudsætninger og livserfaring kan således inddrages i undervisningen. Punkt 3's intentioner er derfor allerede tilgodeset i den gældende HF-bekendtgørelse. Derimod er der selvfølgelig en binding mellem HF og gymnasiet med hensyn til det faglige niveau og med hensyn til eksamenskompetencegivende karakter. Direktoratet for folkeoplysning, frie skoler m.v. har i finansåret 1983 en bevilling på 200.000 kr. til forsøgs- og udviklingsarbejde vedrørende folkeskolens enkeltfagskurser.

Punkt 4 handler om den erhvervsrettede voksenundervisning. I bemærkningerne omtales alene arbejdsministeriets uddannelser, men også direktoratet for erhvervsuddannelserne inden for undervisningsministeriet har jo erhvervsrettet voksenundervisning, nemlig uddannelserne til merkonom og teknom. Handelsskolernes enkeltfagsundervisning må også nævnes. Der er allerede meget stor fleksibilitet og bredde i disse uddannelser. Som et eksempel på en påtænkt udbygning kan det nævnes, at direktoratet for erhvervsuddannelserne for tiden overvejer at etablere deltidsvidereuddannelse af medarbejdere i mindre og mellemstore eksportvirksomheder. I øvrigt bør man nævne fritidsundervisningslovens erhvervmæssige kurser.

Punkt 5 taler om, at vi skal opprioritere de kortest uddannede. Det tror jeg vi alle sammen kan være enige om. Det er let sagt, men nok vanskeligere gjort. Jeg mener, at alle forslag må overvejes. Jeg har selv engang været

inde på tanken om, at man kunne give billigere introduktionstilbud til førstegangselever inden for fritidsundervisningsloven, men det rejser helt uoverstigelige administrative problemer. Det kan ganske enkelt ikke lade sig gøre at skelne mellem førstegangselever og andre. Så den idé, hvor oplagt den end er på papiret, duer nok ikke i virkelighedens verden.

Men andre ideer mener jeg absolut vi må overveje, blot vi husker at tage hensyn til, at en del mennesker i den pågældende gruppe af kortuddannede faktisk føler, at de klarer sig udmærket og mindst lige så godt som de, der vil stoppe mere uddannelse ned i halsen på dem. En anden del af dem vil måske hellere have en cykel, og det kan blive svært for os at forklare dem, hvorfor det ikke er lige så vigtigt for dem, at de kan få lov til at bruge pengene til noget andet, hvis de ikke selv føler behovet for at blive efteruddannet. Her står vi over for det traditionelle problem, når vi udnævner samfundsgrupper til at mangle uddannelse: vi kommer let til at stå som formyndere, der vil fortælle dem, hvad der er godt og vigtigt i livet, og somme tider vil fortælle dem, at det har de slet ikke selv forstand på.

Jeg siger ikke, at forslagsstillerne ikke har forståelse for alt det, jeg her har sagt, for jeg synes faktisk, at det skinner tydeligt ud af især bemærkningerne, at det har de stor forståelse for.

Punkt 6 handler om voksenuddannelsesstøtten. Tanken er at reducere økonomiske og arbejdsmæssige barrierer for deltagelse i voksenundervisning og folkeoplysning. At det offentlige tillige med arbejdsmarkedet skulle bidrage til finansieringen af en uddannelsesfond, synes ikke at være det allerbedste forslag at komme med lige nu. Men hvis arbejdsgiverne og arbejdstagerne i forbindelse med en kommende overenskomstforhandling skulle blive enige om at oprette en sådan fond, står det jo de pågældende frit for. Jeg mener i det hele taget, at den sag har været varetaget nogenlunde godt af arbejdsmarkedets parter. Jeg føler ikke behov for, at vi her skaffer produktionen yderligere omkostninger, som tiden ikke lige er inde til.

Dermed har jeg også svaret på forslaget om uddannelseslov. Forslagsstillerne nævner selv, at det har man visse steder. Ja, det har man nemlig på steder, hvor der er et op-